

Mia Verstappen (Anna Maria) (* Grashoek 14-12-1914 - † Baarlo 17-11-1944)
Gehuwd met Albertus Leonardus Hanrats.

Mia was met haar zoontje door de Duitsers uit de boerderij gezet. Haar man Bertus zat als krijgsgevangene in Duitsland. Ze ging daarom naar het huis van haar zus Door Steeghs-Verstappen in Beringe, waar ze die dag aan het helpen was met de koeien te melken. De granaten vlogen echter over en weer en Mia ging terug naar de stal, toen ze door een granaatscherf in de rug getroffen werd. Zwaargewond werd ze met een fietskarretje naar een provisorisch lazaret in Everlo gebracht. De terugtrekkende Duitse troepen verplaatsten dat naar de Rode Kruispost in kasteel d'Erp in Baarlo. Daar moet ze vrijwel meteen na aankomst zijn overleden.

Baarlonaar Theo Driessen timmerde een eenvoudige kist, maar voordat ze daarin werd gelegd, maakte hij enkele foto's van het opgebaarde lijk. Ook knipte hij een lok haar af en deed haar trouwring van de vinger. Zus Marga waste haar kleren en borg die op. Mia kon in de tuin van de familie Driessen begraven worden. Begin februari 1945 kon ze daar opgegraven worden omdat haar naam en woonplaats bekend waren geworden. Op 15 februari kon ze op het Beringse kerkhof herbegraven worden. Haar man Bertus zat toen nog in krijgsgevangenschap. Na thuiskomst kreeg hij al in Maastricht via een pater het slechte nieuws over zijn vrouw te horen.

Mia op haar sterfbed.

De kasteelboerderij in Baarlo.

Haar bidprentje.

JEZUS † MARIA † JOZEF
 Bid voor de ziel van zaliger
ANNA MARIA VERSTAPPEN,
 Lid van de Congregatie
 echtgenoot van
ALBERTUS LEONARDUS HANRATS.

De dierbare overledene werd geboren te Grashoek, 14 December 1914, en overleed getroffen door een granaat te Baarlo, voorzien van de H. Sacramenten der Stervenden, 17 November 1944 en werd begraven te Helden-Beringe, 15 Februari 1945.

Diep pijnlijk en droevig is de harde slag, dubbel hard nu de man in Duitsland was, die onverwacht zulk een bittere scheiding teweeg heeft gebracht, doch wat God doet is welgedaan. „Heer Uw wil geschiede”. Wel zalig zij, die van haar jeugd af het juk des Heeren gedragen heeft, want een godvruchtig leven is het onderpand van een zalig sterven.

De dierbare overledene was een goede echtgenoot, een liefdevolle moeder, een hulpvaardige dochter.

Als lid der Mariacongregatie was zij een trouw vereerder der H. Maagd.

Geliefde echtgenoot, gaarne was ik bij u gebleven om voor de opvoeding van ons kind te zorgen, doch God heeft het anders gewild, vertrouw op Hem, Die alles met goedheid en wijsheid beschikt en Hij de Algoede, zal uw troost en steun wezen en als Vader der wezen ons kind zegenen en beschermen.

Vaartwel, mijn dierbaren, het eenige wat ik van u vraag is een gedurige herinnering in uwe gebeden.

Genadige Jezus, geef haar de eeuwige rust.

P. Steeghs, Koster, Beringe. Kassten